Ч. 218 (12.584). Львів, четвер 2. жовтня 1930. Поштова оплата заплачена готівкою. Рік LI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло" Львів. — Головний редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем. — Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 12·50 „ Піврічно 27·50 „ Річно 55·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і Канаді 2 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 6 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41. „ Друкарні 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

Купуйте Календар-Альманах „Червоної Калини" на рік 1931. — Ціна 3 зол.

Народе Український!

Дня 30. серпня ц. р. розвязано Сойм і Сенат та розписано **нові вибори** до законодатних палат: на день **16. листопада до Сойму** і на день **23. листопада до Сенату**.

Сталося це тоді, коли Ти, Народе Український, переживаєш найстрашніші злидні, коли немилосерна доля дає Тобі особливо прикро відчувати свою важку руку. В обличчю важких подій, з якими звязане ціле Твоє істнування, свідомі великої відповідальности за Твою будуччину, три найстарші українські політичні партії:

Українське Національно-Демократичне Обєднання,
Українська Соціялістично-Радикальна Партія і
Українська Соціял-Демократична Партія

та білоруські політичні партії:

Білоруська Християнська Демократія і
Білоруський Селянський Союз

подали собі руку до згоди, створили один великий український і білоруський **виборчий бльок** та рішили звернутися оце до Тебе, Народе Український, з гарячим покликом:

піти лавою до виборчої урни й одностайно засвідчити свою **організованість, дисциплінованість та громадську зрілість.**

Ми свідомі того, що домагання заступників українського населення у польських законодатних палатах є нехтовані і легковажені. Дотеперішня наша важка боротьба навчила нас, що Українському Народові не поможе ніщо, тільки його власна **сила**. Отже беремо участь у нових виборах тому, що ці вибори мають стати **мірою й покажчиком нашої сили** і мають дати **нове українське представництво**, яке стане речником Твоїх прав і висловником Твоїх змагань перед цілим світом. Це представництво мусить опертися на Твоїх, Народе Український, голосах, і в Твоїх масових голосах та Твоїй трівкій організованости мусить найти доказ Твоєї непохитної волі здобути всі свої справедливі **національні і соціяльні права.**

Тому збльоковані українські **національні** і **демократичні** партії, не порушуючи своїх окремих ідеольогічно-програмових завдань, закликають усіх українських селян, робітників та інтелігентів, усі кляси і верстви Українського Народу до голосування за списком Українського і Білоруського **Виборчого Бльоку**, що має на увазі спільну мету всіх нас українців без огляду на партії, кляси і віроісповідання.

Могутнім голосом маєш Ти, Народе Український, засвідчити при цих виборах своє змагання до **Волі** та свою любов до прадідної **Землі** і до національної **Культури**. За нашим **Бльоком** стоять **усі** українські і білоруські народні маси. Проти цього **Бльоку** виступають лише польські партії, комуністи, сельроби, всякі їх прислужники та національні перевертні.

Голосуючи на свій виборчий список, Ти, Народе Український, одночасно протиставишся всім, хто Тебе гнобить і визискує. Нинішні вибори мають скріпити свідомість Твоїх національних прав, Народе Український, та зорганізувати Тебе краще для боротьби проти всякого гнету.

Громадяни і Громадянки!

Йдіть до виборів під гаслами нашого **Виборчого Бльоку:**

ЗА УКРАЇНСЬКИЙ ХАРАКТЕР НАШОЇ ЗЕМЛІ!
ЗА ВОЛЮ!
ЗА ЗЕМЛЮ!
ЗА УКРАЇНСЬКУ ДУХОВУ КУЛЬТУРУ!
ПРОТИ ВИЗИСКУ В УСІХ ЙОГО ФОРМАХ!
ЗА ОХОРОНУ СЕЛЯНСЬКОЇ І РОБІТНИЧОЇ ПРАЦІ!
ЗА НАРОДОПРАВСТВО!
ПРОТИ НАСИЛЬСТВА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНО-ДЕМОКРАТИЧНОГО ОБЄДНАННЯ:

Д-р Дмитро Левицький, вр., голова. — *Д-р Любомир Макарушка*, вр., головний секретар.

ГОЛОВНА УПРАВА УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІЯЛІСТИЧНО-РАДИКАЛЬНОЇ ПАРТІЇ:

Іван Макух, вр., голова. — *Матвій Стахів*, вр., головний секретар.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІЯЛ-ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПАРТІЇ:

Д-р Лев Ганкевич, вр., голова. — *Іван Квасниця*, вр., головний секретар.

Львів, 30. вересня 1930.

Т-во взаїмн. обезп. „Дністер" це не приватна, але всенародня установа. Майно „Дністра" є майном цілого народу, тому обезпечуйте свої будинки на дозволену законом 1/3 часть, а рухомости в повній вартости в

Т-ві Взаїмних Обезпечень „Дністер",
у Львові, вул. Руська ч. 20.

УНДО, УСРП і УСДП.

Львів, 30. вересня 1930.

Поруч виділа виборча відозва великого українського і білоруського Виборчого Бльоку: бльоку пяти партій, які представляють величезну більшість двох славянських народів у Польщі та які при нинішніх умовах життя цих народів поза межами польської держави — є взагалі найповажнішими політичними організаціями та найбільш авторитетними висловниками волі й думок усіх українців і білорусинів на землі сущих. Поширення бльоку Українського Нац.-Дем. Обєднання і Української Соц.-Радик. Партії на Українську Соціял-Демократичну Партію завершило остаточне оформлення єдиного українського виборчого фронту й дозволило вперше заманіфестувати цей фронт назовні спільним покликом, в якому устійнено теж спільні виборчі гасла. Ці гасла в наче сконденсованого спільною ідеольогічною програмою, є виявленням спільної ідеольогічної плятформи, яка стала моральною базою Бльоку.

Ці гасла говорять прорекисто про характер українського Виборчого Бльоку, про тих, хто в ньому є і — кого в ньому нема. Є усі ті, щодо яких нема ніякого найменшого сумніву, що вони стоять на ґрунті 1) національному і 2) демократичному. Отже — льогічно — нема нікого з тих, які не вважаючи на фірмовий прикметник „український" своєю ідеольогією є або явно інтернаціоналістами або своєю співпрацею з інтернаціональним табором подали щонайменше у поважний сумнів щирість своїх національно-українських поглядів і почувань. Туди належать: комуністи, Сельроб-Єдність і т. зв. Українська Партія Праці; про Сель-Роб правицю не згадуємо тому, що ця партія сама себе формально зліквідувала і фактично не істнує і тому вже з тих принципіяльних мотивів не може виднітн у міжпартійних конфіґураціях. Нема теж у бльоку ніяких груп, які залюбки декламують свої „фашистівські", врештою натурально розлиначаті симпатії. Річ ясна, що не належать до бльоку групи чи партії, які самі не признаються до приналежности до українського народу чи навіть явно окремішність української нації негують. Це торкається обох нині взаїмно ворогуючих відламів б. москвофільського табору, польонофільського (бебістичного) „РАП"-у („Руска Аграрна Партія") і русофільського „РСО" („Руске Селянське Обєднання"). Про відсутність у Виборчому Бльоку цієї останньої групи поговоримо ширше при нагоді вияснення причин, чому у бльоку білоруського й українського населення у Польщі нема росіян і поскільки цикль останніх ідеольогічно-теоретичних статтей п. Кареніна в „Русском Голосі" унеможливив групі РСО участь у Бльоку. На основі сказаного, можна підкреслити ще одну характеристичну рису Бльоку: належать до нього лише формально й фактично тепер істнуючі, організовані політичні партії, отже збоку залишилися ті гурти людей, які вправді під оглядом свого національно-політичного „кредо" не викликують застережень, однак як суцільно-організаційні величини в творенні Бльоку не могли входити в рахунок (деякі колишні холмсько-волинські угрупування).

Таким робом Виборчий Бльок уявляє собою одностайну і гармонійну цілість. Цей Бльок обіймає усі активні творчі й політичні сили українського народу, і це такий наглядний факт, що довкола цього Бльоку мусять обєднатися також усі українські непартійні одиниці, буквально всі, хто хоч трішки почуває сьогодні потребу національної солідарности.

Сильну міжоку Виборчого Бльоку відчувано рівно з моменту після розв'язання соймів. Коли взяти на увагу те розпорошення українських національно-політичних сил, яке було при останніх виборах і навіть ще перед кількома тижнями, то нинішнє їх об'єднання є великим доказом утої національно-політичної зрілости! Некритичної національно-політичної зрілости! Немала з нього сумніву, що останні події причинилися до прискорення процесу цього об'єднання і поширення його рамців. Це надзвичайно позитивне

панує: воно голосно кличе під адресою усіх, які змагають до ослаблення і розбиття українського народу, що в реакції на їх заходи слідує саме там суцільніша українська єдність!

Український Виборчий Бльок розпочав свою відзовою виборчу акцію. Усе, що іде на спараліжування цієї акції, все, що вимірине проти Виборчого Бльоку, діється проти цілого українського народу. Бо у нашому Виборчому Бльоку зорганізований весь наш нарід.

Пацификація.

Від Ред.: Не маючи змоги з цензурних причин подати хочби приблизно вірний опис того всього, що тепер діється по наших селах і містах, обмежуємося до сухої реєстрації деяких фактів. Більше яскраві факти й події приміщені ми з присланих нам звідомлень з краю викидати самі або дуже сильно їх ступновувати, щоби не наражувати нашого органу на конфіскати, які коштують нас дуже дорого.

Дальні ревізії, арештування і карні експедиції в Тернопільщині.

Ві второк дня 23. вересня ц. р. вечором прибула велика карна поліційна експедиція до села **Покропивна**, тернопільського повіту, в сусідстві Озерної. Як всюди в Тернопільщині знищені там передовсім всі місцеві українські установи. Знищено зовсім льокаль кооперативи „Віра" і читальні „Просвіти". Всі книги діловодства і документи згаданої кооперативи подерті, а так само товари кооперативи политі нафтою. В молочарні знищене зовсім ціле уряджения і всі машини, які розбито на кусні. В селі був крик як у часі найбільшого нещастя. Побиті тяжко: справник кооперативи Іван Шуган, книговодець Василь Гужда і крамар Панько Шуган. Найтяжче побитий Володимир Кріль, у якого містилася читальня „Просвіти". У нього поломані ліжка, столи, лавки, побиті і подерті образи, з будинків поздирані стріхи і порозкидані всі стіжки. Подібне знищення було і в інших селян. Побиті, крім того: Микола Гураль і його батько Степан та кільканацятьлітний хлопець Захарко Поворозник, а надто Микола Антоняк і його жінка Анна. Арештовані: Іван Шуган, Панько Шуган, Микола Гураль і Захарко Поворозник. Арештованих відставлено до поліційних арештів в Тернополі. В богатьох селах Тернопільщини в таких, де вже були карні експедиції і там, де їх ще не було, заповіджено закватирування уланів.

Всюди йде акція проти українських установ, вимагаюча їх замкнення під загрозою карної експедиції. Вимагають скликання громадської ради і відповідної ухвали, що припиняється діяльність читальні „Просвіти", кооперативи й інших товариств. Такі ухвали мається вручати в старостві. Вимагають також, щоби називати себе тільки русинами, а про кожного, що назве себе українцем, доносити владі. Спеціяльна нагінка йде проти української інтелігенції, а зокрема проти українських адвокатів. Йде зазив, щоби наші селяни уникали українських адвокатів і до них не удавалися за правними порадами. В деяких громадах селяни побоюючись експедиції ухвалюють зі страху на громадській раді замкнути українські установи. Таке сталося в **Іваневі Горішнім**, тернопільського повіту, де громадська рада дня 28. вересня ц. р. рішила замкнути всі українські установи з виїмком кооперативи і таке письмо дня 29. вересня ц. р. з громадською печаткою і з підписами радних (села чисто українське) вручила в старостві в Тернополі в тій цілі, щоби не присилано там карної експедиції.

У Людвиківці коло Микулинець скликано віче і переведено на ньому зі страху перед експедиціями слідуючі постанови: 1) щоби не називати себе українцями тільки русинами; 2) осудити саботажі і висказати свою повну льояльність супроти польської держави і її органів; 3) не слухати української інтелігенції і зрезигнувати зі всіх прав, які мають тепер українці в Польщі; 4) при соймових і сенатських виборах в листопаді ц. р. голосувати на цю листу, яку вкаже уряд, або сидіти дома і не йти до голосування, коли хтось на урядову листу не схоче віддати голосу. Для переведення тих ухвал остає громаді час до кінця вересня ц. р.

Збаращина.

В четвер 25. м. м. вирушила карна поліційна експедиція в збараський повіт. Початок зроблено в **Новім Селі** в ночі з 25. на 26. м. м. В першій годині вночі прийшов експедиційний відділ до адвокатської канцелярії д-ра Івана Калина, де тоді ночував адв. кандидат Василь Грицина. Дня 25. м. м. був в Новім Селі соборчик духовенства новоселецького деканату і адвокат д-р Калин перед вечором виїхав разом зі своїм зятем о. Северином Савчуком до його парохії в сусідних Шельпаках. Перед відїздом попросив він свого конципієнта Вас. Грицину, щоби заночував у нього в канцелярії, бо не хотів її лишати без догляду. В першій год. вночі прийшов більший відділ. Приступлено сейчас до ревізії. Побито Вас. Грицину так, що він зімлів з болю. Скінчилося тим, що розбито на кусні дві нові машини до писання і понищено канцелярійне уряджения. Рівночасно інший відділ урядував у нотаріяльного субститута д-ра Льва Голінатого. Його вночі виведено в город і побито. Так само побито в часі ревізії лікаря д-ра Андрія Кокодинського і агронома інж. Андрія Турянського. Побитий також адвокат д-р Данило Севик і дуже богато селян, котрим в додатку знищили майно. Так тривало цілу ніч до пізних годин ранку в пятницю 26. м. м. Експедиція по короткому відпочинку пішла до Шельпак, а опісля до **Сухівців**.

Калущина.

В калуському повіті не було ні одного випадку саботажу. Була, правда, пожежа стодоли дідича Дзедушицького в Станькові, але видно самі урядові чинники прийшли до переконання, що ця пожежа не мала нічого спільного з політичними саботажами, бо ані пресі не дали відповідних інформацій, ані слідство не йшло в напрямку саботажу. Лише одно „Слово Польске" записало станьківський пожар на рахунок „українських саботажистів". Але „пацифікація" захопила й давно спацифіковану Калущину. Дня 26. м. м. почалися одночасно масові ревізії й арештування. Переведено ревізії в усіх трох адвокатів-українців д-ра Воробця, д-ра Коритовського й д-ра Сохацького, в адв. конципієнта Аронця, в дир. банку Г. Бариша, в службовців ПСК: дир. Рубчака, книговода Возняка, Біленького, в магістратської касієрки Степанії Чорпітової та в багато пластунів. Переведено також ревізію в приміщеннях ПСК (там міститься і філія „Просвіти") і в магазинах. По ревізії забрано на постерунок: д-ра Воробця з жінкою, п. Чорпітову, Льва Бариша, Івана Аронця, Филимона Біленького, Антона Возняка, суддю Степана Гладишовського, д-ра Тараса Коритовського, Івана Короля, дир. Ярослава Рубчака (його стягнено хорого з ліжка), пізніше Демяна Кушлика й пластунку Теодору Рубчаківну. Д-ра Воробця випущено без переслухання, а

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 2. ЖОВТНЯ 1930.

АЛЬФОНС ДОДЕ. 21)

МАЦІЦЬКИЙ

ПОВІСТЬ.

О. Жерман сидів також на естраді, але бупім-то не думав про це. Розсівшися в фотелі з піднесеною головою, він слухав пів-ухом своїх сусідів, так, немов би погляд його блукав поміж деревами і здоганяв дим із уявленої своєї люльки.

Внизу при естраді музичні інструменти — сурми та кларнети — виблискували в сонці; учні сиділи збитою лавою поділені на три частини під проводом своїх господарів кляси; за ними серед натовпу родичів, учитель другого відділу помагав дамам пробиватися і кричав: „Прошу відступитися!" А десь посередині чути було ключі Кота як підстрибували сюди і туди — дзень-дзелень! — і скрізь було їх повно.

Почалася церемонія. Духота. Під шатром важко було віддихати... Грубі багрові дами дрімали в тіні своїх віял, а лисі добродії обтирали собі піт із голови малиновими хустинами. Усе було червоне: обличча, килими, прапори, фотелі... Виголошено три промови, після яких ішли оплески, але я не чув із них нічого. Там поза віконцем 1-го поверха чорні очі шили на своїм звичайнім місці і моя душа линула до них... Бідні оченята! навіть у такий день відьма в очипках не дала їм відпочити!

Коли прочитали прізвище останнього нагородженого учня з останньої кляси, музика заграла тріюмфальний марш і все рвануло ся вперед. Загальна метушня. Професори сходили з естради, учні перескакували через лавки, щоби дістатися до своєї рідні. Усі цілувалися і кричали: „Сюди! я тут!" Сестри нагороджених несли гордо вінки, які дістали їх брати. Шовкові суконі шелестіли між кріслами...

А Мацицький під деревом глядів непорушно на гарні дами принишклий і засоромлений своїм витертим убранням.

Подвіря поволі порожніло. Директор і Віо стояли при входових дверах, гладили учнів по головах і кланялися в пояс родичам.

— До нового шкільного року! до нового!— казав директор з підлесною усмішкою, а ключі дзеленькотіли ніжно: „приїзджайте знову сюди! приїзджайте скоро!"

Діти давали себе цілувати і скакали по сходах.

Деякі всідали до гарних гербових карит поруч своїх мам і сестер. І „вйо!" до палати! назустріч паркам, травникам, гойданкам, голубникам, водограям, лебедям і терасам з балюстрадами, де вечорами пють чай з конфітурами.

Інші влізали до широких возів; сідали поруч гарних дівчат зі зубками як зернята і білими очіпками. Сама ґаздиня з золотим ланцюгом на шиї тримає віжки. „Вісьта карі!" і ідуть на село, де збирають овочі, ловлять пташок і лежать на запашнім сіні...

Щасливі діти! всі відізджали... Ах! якби я теж міг був відїхати...

VIII.

Чорні очі.

А тепер гімназія порожня. Всі виїхали... З одного кінця спільної спальні на другий переїзджають у білий день кольони кавалеристів-щурів... Каламарі висихають у лавках. На деревах на подвірі горобці організують свято: поскликали всіх своїх товаришів з міста, з єпископської палати та з маґістрату і весь день співають невгаваючи.

Мацицький слухає їх зі своєї кімнатки під горіщем. Його залишили на вакації з милосердя. І він використовує цей час на смертельну боротьбу з грецькими фільософами. Але кімнатка за горяча і стеля в ній за низька. Страшенне душно... Нема віконниць. Сонце, наче смолоскип, підкладає скрізь свій огонь. Вапно на сволоках тріщить і відпадає... Великі мухи, охлялі від спеки, сплять приклеєні до шиб... І Мацицький робить великі зусилля, щоби не задрімати. Його голова важка, як олово, а вії кліпають.

Працюй, Даниле Ейсете! Треба-же відбудувати домашнє огнище!... Ні, він не може... Букви у книжках танцюють перед його очима. Відтак кружляє сама книжка, стіл і вкінці вся кімната. Мацицький встав, щоби прогнати цю дивну дрімоту і підніс ноги... але перед дверима похитнувся і впав на землю, як колода, знесилений сном.

На дворі цвірінькають горобці, дзичють пільні коники, а платани, білі від пилу, виставили на сонце свої порепані листки.

Мацицький має дивний сон: чує, як хтось стукає до дверей його кімнатки і як якийсь дужий голос кличе його по імені „Данильцю! Данильцю!" Він пізнає цей голос. Це-ж той сам, що колись кричав: „Якимцю! ти осел!"

Стукіт повторяється: „Данильцю! це-ж твій тато, відчиняй скоро".

Ах! страшне марево. Мацицький хоче відповісти та відчинити. Підніматься на ліктях, але його голова надто тяжка і паде знову вниз. Більше нічого не тямить...

Коли прокинувся, сильно здивувався, що лежить на білім ліжку між блакитними тінистими завісками... Мягке світло, супокійна кімната. Ні шелесту, лише одноманітний „тік-так" стінного годинника; так, наче би хтось дзвонив ложкою на порцеляновій тарілці...

Він не знав, куди попав, але йому добре. Завіски розсуваються. Це його тато зі склянкою в руці нахиляється над ним з добрячим усміхом і слізними очима. Мацицький може далі йти за своїм сном.

— Невже-ж це ви тату?

— Так, моя дорога дитино, це я.

— А я де?

— У недужні, від тижня... Тепер ти вже видужав, але ти був дуже хорий...

— Добре, але звідкіля ви взялися тут, тату? Поцілуй мене ще раз! Коли тебе бачу, маю вражіння, що я й надалі живу в сні.

(Продовження буде.)

Позір! Купці, Промисловці, Ремісники! Позір!

Чи Ви вже передплатили одинокий місячник, присвячений справам торговлі, промислу і ремесла „ДОБРОБУТ“? Вже появилось 4. число! Якщо ні, то пишіть на адресу: Львів, Ринок ч. 10, а вишлемо негайно зразкові числа. Ціна примірника 50 сотиків.

також того самого дня випущено по переслуханню п. Воробцеву, д-ра Коритовського (держано його 10 годин на те, щоби переслухати як свідка), суддю Гладишовського, дир. Рубчака й книговода Антона Возняка (шукали за Олександром Возняком, а Антона задержано цілий день). Решту переведено до ще недокінченого, мокрого магістратського арешту. По полудні переведено ще ревізію в помешканні судді Микласевича і в судових бюрах суддів Гладишовського й Микласевича. П. Чорпітову аж на лікарське свідоцтво випущено на ніч до грудної дитини. Дня 27. вересня випущено ве-

Виїзджаю зі Львова 1-го жовтня, вертаю 26-го жовтня.

Д-р Іван Куровець.

640 2—2

чором Левка Бариша, а за те додано до арештованих Дарку Посацьку, Олю Мацолівну, Миколу Козоріза, Ізидора Мацолу й Осипа Микитку. Дня 28. вересня передполуднем випущено Івана Короля, а всіх придержаних 12 осіб (суддів Гладишовського й Микласевича, Аронця, Д. Кушлика, М. Козоріза, І. Мацолу, Ф. Біленького, О. Микитку, Д. Рубчаківну, Д. Посацьку, О. Мацолівну й п. Чорпітову з кількамісячним сином) відвезено до Станиславова. На двірці приєднано до транспорту вчительку Елеонору Скрутівну з Каменя.

Рогатин.

Дня 24. IX. карна експедиція, зложена з поліцаїв, удруге переводила ревізії у всіх майже українських установах і в домах українських інтелігентів **Рогатина.** Ревізії зачалися від української гімназії, куди прийшло 30—35 поліцаїв ще досвіта. Трусили по всіх усюдах і знищили багато з внутрішнього уладження. Були найперше в управителя бурси ім. Т. Шевченка проф. В. Ратича і в проф. Ом. Бачинського, але нічого не знайшли. Потім подалися до канцелярії „Р. Ш.“, де перевернули всі акти і також нічого не забрали. З черги перетрусили всіх бурсаків (бурса є в будинку гімназії), яким попороли сінники, подушки і т. д. В одній кімнаті навіть розбирали підлогу, бо побачили маленький отвір, що видався їм підозрілий. Очевидно — теж нічого не знайшли. Коли стали сходитися до школи ученики і професори, почалося \\ з ними. Не найшовши у нікого абсолютно нічого підозрілого, кількох поліцаїв полізло на стрих. Хотів піти з ними і гімн. сторож, але його не пустили і полізли самі. По кількох хвилинах вже стали кричати, що найшли бомбу в отворі комина. Слід зазначити, що в дні 14. IX. ті самі поліцаї переводили основну реві-

Чай марки Бузьок
з останніх жнив
500 можна вже всюди дістати. 4—4

зію м. ін. і на тому самому стриху, але тод[і] там нічого не було.

Того самого дня переведено також вдруге ревізію у б. посла Кузика; у нього все знищене до тла, при чому і його і його сина розбирали двічи до нага. Після того його арештували і відставили до арештів місц. суду. Строга ревізія була також у о. Т. Кудрика і в адв. д-ра С. Гладкого.

В неділю відставлено до бережанської тюрми лікаря д-ра Володимира Вербенця, якого арештовано за те, що був опікуном шкільного пласту. Арештований має 60 літ і нелегко йому буде перенести побут у тюрмі. Крім того арештовано і відставлено до бережанської тюрми: Яр. Гладкого, Вол. Гладкого, Ст. Басалдинського, Богдана Бігуса, Ст. Гебу і Петра Семкова. Всім вичисленим закидають співучасть у саботажах.

В сусідстві Рогатина була карна експедиція в **Пукові, Залужу** та **Вербилівцях.**

Васючин, пов. Рогатин.

Дня 25. і 26. вересня до села приїхала 5. комп. поліції із Мостиск під командою аспіранта Шимоновича. Поліція окружила село, а коли перелякане населення почало втікати до ліса, поліція стріляла і вбила малоумного парубка Михайла Мовчана, що можуть посвідчити чисельні селяни, м. і. Федь Мельник і М. Андрусів. Після цього 16 поліціянтів зайшло до дому о. Сайкевича і розпочали особисту реві-

Спалили Пластовий Табор.

Довідуємося, що в ночі з четверга на пятницю невідома рука підложила вогонь під таборові будинки за СОКОЛІ БІЛЯ ПІДЛЮТОГО. Які будинки згоріли, ще не устійнено. Таборові забудування на Соколі складалися з чотирьох деревляних будинків (2 мешкальні, кухня і канцелярія) та пятого — великої світлиці — викінченого щойно мин. року.

зію. Парох о. Сайкевич стояв дві години лицем до стіни із руками до гори, а поліція перевертала все горі дном. Стареньку матір о. Сайкевича і його дружину виведено на двір і вони мусіли розкидати стирти. Після чого висипали о. Сайкевичеві на голову піря із подушки і казали розкидати також збіже. Відтак священика і всіх свідомих селян завели до коршми, де відбулась друга ревізія, при якій очевидно теж нічого не найдено. Ревізія відбулась і в кооперативі, де знищено все майно. Вечором до села прийшла ще 4. комп. поліції, яка окружила ліс. Побиті такі селяни: Степан Іванків, Гриць Постольон, М. Левицький, Анна Мовчан, Анна Левицька, Анна Гнип, Дмитро Гнип, Олекса Левицький, Гриць Шматолаха, Данило Кизан, Федь Носик, Ів. Заставний, Василь Баран. Підчас ревізії в домах селян поліція розкидала печі, ломила ліжка і т. д. Окрема комісія ствердила, що ніхто з селян до поліції не стріляв, хоч так писала вся польська преса.

Васючинський.

Мартинів Старий, пов. Рогатин.

Дня 26. вересня ц. р. зїхало до Мартинова Старого, пов. Рогатин, 100 поліціянтів, що розпочали ревізію, подібну до ревізій по інших селах. Люди потерпіли дуже багато. Важко побили в часі трусу: Андрія Петрова, Панька Петрова, Василя Олексина, радного і голову чит. „Просвіти“ та Михайла Петрова. В читальні подерті чит. книги і нові календарі „Народньої Справи“. В управ. школи Вол. Порипи ґрунтовна ревізія тревала 3 год. Шкода у нього дуже велика. Крім того такі-ж ревізії перевели у 17 селян. Шкоди всюди дуже багато.

Підгаєччина.

У вівторок 23. вересня зявила ся в **Підгайцях** карна експедиція, зложена з около 100 поліцаїв. Арештовано кількадесять місцевих громадян, інтеліґентів і міщан, які беруть якунебудь участь в українському громадському житті. Арештованих спроваджували до місцевого маґістрату, а потім випроваджували поодиноко до переслухання. Побіті тяжко: б. посол Олекса Яворський, ветеринар Фаріон, нотар. кандидат Когут, о. Блозовський, студенти Сена і Починок, нотаріяльний соліцитатор Еліїв, одна жінка, вдова по ґімн. учителеві і кільканацять інших інтеліґентів та міщан. Всіх побитих є 25 осіб, з того три особи борються зі смертю. В 8. год. веч. випущено всіх побитих на волю.

В середу 24. вересня той самий відділ поліції відійшов до села **Голгіч,** віддаленого 10 км. від Підгаєць. Що там діялося, нині ще не знаємо; час до часу доходить звідти відгомін крісових стрілів.

Того самого дня (24. IX.) везено вулицями Підгаєць арештованих селян із села **Заставча.** Всі вони сильно побиті. Їх вигляд такий, що дивлячись на них, плакали навіть деякі підгаєцькі поляки.

Арешти в Перемишлянщині.

Дня 25. вересня ц. р. арештовано в Перемишлянщині 50 громадян, з яких 38 після переслухання звільнено, а 12 відставлено до тюрми при окружному карному суді в Бережанах. Назвища арештованих: 1) адв. д-р Степан Кушнір, 2) адв. д-р Франц Світель, 3) о. Омелян Ковш, 4) інж. Евстахій Ковш, 5) дир. кооп. Евст. Безпятка, 6) Степан Безпятка, уч. VIII. кл. ґімн., 7) Іван Трофимяк, ремісник, 8) Уринович, адв. соліцитатор, 9) Процик Андрушко і ще якихсь двох учнів з VIII. кл. ґімн.

Дрогобиччина.

Повідомляють нас з Дрогобича, що вістка, подана польською пресою про те, немов би в лікаря Каси Хорих у Тустановичах д-ра Миколи Терлецького найдено при ревізії 20 чи навіть 30 крісів, виссана просто з пальця. Наочні свідки ревізії стверджують, що у д-ра М. Терлецького не знайдено й не забрано взагалі нічого.

Український Науковий Інститут у Варшаві.

„Відом. Укр.“ подають слідуючі інформації про новозаснований у Варшаві т. зв. Український Науковий Інститут. Завданням цього Інституту є, мовляв, студії з господарського життя, культури й історії українського народу, як також приготування сил до наукової праці. До складу Інституту входять звичайні і надзвичайні члени: першими можуть стати професори або доценти й заслужені для науки вчені, а надзвичайними членами — вчені, які займаються студіями над побутом українського народу. Звичайні члени творять Колеґію Інституту.

В Інституті є тепер виділи: господарського й суспільного українського життя, політичної історії, історії української культури й церковної історії. В міру потреби міністр освіти може відчиняти й інші виділи. Зпоміж звичайних членів міністр освіти іменує на внесок Колеґії директора Інституту на двохлітній період, а на внесок директора — секретаря. При Інституті істнує бібліотека й власний орган п. н. „Праці Українського Наукового Інституту у Варшаві“. Директором Інституту іменовано проф. О. Лотоцького, секретарем проф. Романа Смаль-Стоцького.

До повищих інформацій „В. У.“ додаємо власні, а саме, що членами Інституту можуть стати лише українські еміґранти, себто, що доступ до Інституту дуже важкий і в богато дечому подібний до Наукового Інституту в Берліні. По суті роля варшавського Інституту зведеться до запевнення утримання кільком одиницям. Про користь для науки з Інституту можна буде говорити лише після появи друком бодай кількох перших його книжкових видань. В усякому разі реклямувати той Інститут як якийсь „здобуток“ для української культури в Польщі — і смішно і несмачно.

БАТЬКИ! Не відкладайте обезпечення свого життя, а зробіть це негайно в Товаристві
643
„КАРПАТІЯ“ Львів, Руська ч. 18.
Цього домагається рішуче майбутнє Вашої родини.

По розвязанні тернопільської ґімназії.

Як вже відомо, рішенням міністерства освіти розвязано тернопільську державну ґімназію з укр. мовою навчання. Директор ґімназії Михайло Губчак і професори опинилися наразі на примусових феріях. Близчих зарядженъ щодо них покищо нема. Кажуть, що декого зі старших спенсіонують, а решту поперености на захід. Будинок ґімназії замкнений і перед ним стоїть поліційний постерунок в день і в ночі. Акти передано директорові державної клясичної ґімназії Питлеві. Свідоцтва і метрики мають одержати учні почтою. Учні трьох перших кляс можуть бути приняті до місцевих польських шкіл в міру місця, учні від IV. до VIII. кл. також тільки до польських ґімназій з винятком міст Тернопіль, Дрогобич і Рогатин на основі окремого дозволу кураторії. Просьбу на приняття треба вносити на руки директора Питля. По селах розпущено вістку, що тільки тих учнів розвязаної ґімназії будуть приймати до польських ґімназій, котрі перейдуть на римо-кат. обряд.

Перевірюйте виборчі списки!

Від дня 27. вересня ц. р. по всіх виборчих обводових комісіях виложені до публичного перегляду виборчі списки. Кожний виборець — українець і українка — обовязаний перевірити, чи є записаний у списку. Коли хто не записаний, хай негайно внесе рекламацію, щоби його вписали.

ВИБОРЧІ СПИСКИ БУДУТЬ ВИЛОЖЕНІ ДО ПУБЛИЧНОГО ПЕРЕГЛЯДУ ЛИШЕ ДО 10. ЖОВТНЯ Ц. Р. Спішіться, щоби на списку не забракло ні одного виборця українця і українки, так само як ні одного нашого виборця не сміє забракнути в день голосовання при виборчій урні.

ОСТАННІ ВІСТИ

ГОВИНСЬКОГО ЗАСТРІЛИЛИ.

ПАТ повідомляє під датою 30. вересня: Ниві, на зарядження прокураторської влади, відбулася в Бібрці конфронтація Юліяна Головінського, команданта УВО, підозрілого в приготуванні нападу на почтовий амбулянс біля Бібрки в липні п. р., зі свідками події або іншими людьми, що моглиб устійнити ідентичність справників. Підчас повороту з Бібрки до залізничої стації Хлібовичі, Головінський скористав із того, що один із ескортуючих поліцаїв задержався, ударив пястуком другого та хотів утекти. В погоню пустився інший поліцай та вистрілив за Головінським 6 разів; одна куля поцілила Головінського в голову та поклала його трупом на місці. Тіло забезпечили для розпорядження судової комісії.

ДОВКОЛА ПОБУТУ МИТР. ШЕПТИЦЬКОГО У ВАРШАВІ.

Варшавські політичні кола є думки, що митр. Шептицький буде інтервеніювати в центр. владя в справі замкнення українських гімназій в Тернопол; й Рогатині та в справі розвязання „Пласту".

У тих самих колах кажуть, буцімто митр. Шептицький приготовляє пастирський лист до гр.-кат. вірних.

АРЕШТУВАННЯ.

Дня 30. вересня поліція у Львові арештувала Мих. Пелеха, студ. III. р. фільософії. Йому закидають п.дпал домівки ТШЛ на Левандівці. — Під закидом підпалу 7 стирт збіжа у Василеві арештували Наз. Заяця, кооп. урядовця в Рогатині.

Польські джерела повідомляють, що поліція в Любіні Вел. перевела ревізію у місц. пароха о. Фединського. Найшли в нього нібито дві ручні гранати та примірники „Сурми". Також у вік. Божейка найшли буцімто матеріяли, які „доказують його приналежність до УВО" (?) О. Фабінського, його сина й о. Божейка арештували.

ВБИВСТВО.

До хати Івана Костюка в Костянах (пов. Любачів) вистрілив хтось крізь вікно й убив Костюкову жінку.

ЗА ДЕРЖАВНУ ЗРАДУ.

Перед львівським судом присяглих відбулася 30. вересня розправа проти 24-літн. Гр. Тюна із Белєєва. Йому закидали поширювання брошурки УВО, „Сурми", що взивав до відірвання Сх. Галичини від Польщі і до збройного виступу проти держави. Крім того продавав фотографії Яр. Любовича (якого застрілив поліцай підчас нападу на листаря), себто за злочин держ. зради з § 58 ц. і 59 б. Трибунал засудив Тюна на 3 роки тюрми. Обвинувачував прок. Мостовський, боронив д-р Старосольський.

ХУРТОВИНА НАД РОГАТИНЩИНОЮ.

Дня 29. вересня навістила Рогатинщину кількагодинна хуртовина зі зливою та громами. Громи спричинили 5 пожеж і ушкодили телеф. лінії. Від грому згоріли будинки: на фільварку Вахмана в Кутцях стодола зі збіжем, варт. 15.000 зол., в Тюкові стодола, шопа та курник Ів. Бандури варт. 3.000 зол., у Павла Гарасимчина в Загірі згоріла крівля хати, варт. 200 зол., у Фр. і Ст. Квятковських хата, стайня та стодола, варт. 3500 зол., у Фр. Скотницького в Радванові стодола та стайня.

ПРОФ. БАРТЕЛЬ ЗРІКСЯ РЕКТОРСТВА.

Дня 30. вересня проф. Бартель зрікся становища ректора львівської політехніки, яке то становище мав обняти ще 1. вересня. Нового ректора виберуть у пятницю. Проф. Бартель зрікся ректорства, щоби написати працю „Про перспективу" та спомини.

НОВИЙ УРЯД В АВСТРІЇ.

Дня 30. вересня през. Мікляс іменував новий кабінет: канцлер і військ. справи Вогоін, віцеканцлер і сусп. опіка Шмітс (б. міністр освіти в кабінеті о. Зайпеля), закорд. справи о. Зайпель, внутр. справи кн. Штеренберг (ком. Гаймвери), справедливість д-р Гібер член Гаймвери (нотар у Зальцбурзі), торговля Гайль, хліборобство Таалєр, фінанси Юх, освіта Чермак. Кабінет складається виключно з членів хр.-сусп. партії і 2 членів Гаймвери.

ПОЖЕЖА В ГОРОДИЩІ.

В Городищі (пов. Тернопіль) на фільварку Зелінського згоріла стирта бобику і насіння цукрових буряків. Від стирт занялася шопа та крівля стайні. Школи є на 36 тис. зол. Власник фільварку стріляв нібито до підпалячa.

ЗЕМЛЕТРУС У ЧСР.

В околиці Хебу і Фр. Варів був 29. вересня вечором землетрус. Тревав 20 секунд. В інших місцевостях відчули також потрясення.

З життя наших установ.

З діяльности Батьківського Кружка при держ. українській гімназії у Львові.

III. Загальні Збори Батьківського Кружка при держ. українській гімназії у Львові відбулися дня 14. IX. 1930 р. при ласкавій участи директора гімназії п. Левиція, учит. збору та чисельно зібраних батьків і матерей учнів гімназії.

Завдання Батьк. Кружка — це моральна й матеріяльна допомога шкільній молоді в теперішних трудних часах і гармонійна співпраця дому і школи над вихованням молоді на здорових і характерних громадян та гідних членів нації. Виконуючи своє завдання, уладив Б. К. чайню для учнів, у якій видається около 200 теплих снідань по дешевих цінах, а того 25 безплатно. Крім того влаштовував Виділ відчити з гігієни і педагогії та уряджував імпрези й забави для молоді. Дохід зі забав і добровільних датків учнів призначено на уладження купальні.

Звіти з діяльности Виділу приняли Збори до відома з признанням для членів Виділу та подякою для ВІпань, що працювали в чайні, і для учит. збору, якого члени не жалували часу і труду для добра молоді.

На Зборах вибрано Виділ Кружка в такому складі: п-і Перфецька Марія — голова; о. Попель Т. — заст. голови; п-і Луцьким Ір., касієр; п. Теодя І., секретар; пп. Волошинова М., Гецьова Й. і п. Назар В., члени; пп. Струмінська О. і Чапельська О., пп. Конашевич Р. і Орищин Г., заст. членів Виділу. У склад Ревіз. Комісії входять: п-і Стефанівська Ст., о. Бучацький Ол. і п. Березовський Амбр., члени та п. д-р Бурачинський Т., заст. члена.

Новий Виділ поставив собі за мету поширити акцію dожиблювання шк. молоді та помагати бідним учням у шк. оплатах, які в б. шк. році підвищено на 150 зол. Виділ звертається отсим до батьків і опікунів учнів, щоби стали дійсними й діяльними членами Кружка. Без допомоги та заінтересування громадянства Виділ не зможе виконати як слід свого завдання, не зможе запобігти богатьом лихам нашої нечисленної шкільної молоді, виставленої на ріжні життєві проби. — В члени Батьк. Кружка найкраще вписуватися в часі кожноразової шкільної інформаційної конференції.

Народній гнів зростає.

„Комуніст" подає, що на Україні викрили нову антибільшовицьку організацію, яка нападала на рад. установи і досі вбила 6 комуністів. Членів тієї організації, Чепурного, Іваницького і Яковлева вже розстріляно. У Поминках під Києвом селяни вбили голову ради. В селі Дідусі були справжні заворушення і селяни дрючками вбили голову ради Симоненка, члена ради Кізяєка та інспектора міліції Васюченка. Під Луганськом селяни вчинили самосуд над комуністом Торгою, якого зарубали сокирами. В самім Луганську робітники вбили комуніста Яблонівського.

З постійної хроніки.

З Москви подають, що там закінчилась судова розправа проти російських економістів обвинувачених у саботажі. Із усіх обвинувачених 46 осіб засуджено на смерть і зараз-же розстріляно. — В Москві арештовано крім того члена академії і б. ректора університету Черкавського, професорів Єгорова, Чарновського і Богоявленського. Всіх арештовано за те, що вони беручи участь у концерті вчених у Берліні, навязали звязки із буржуазними вченими.

Масарик про польський коридор.

Відень. А. Т. Е. „Н. Фр. Пресее" оголошує інтервю із президентом Ч. С. Р. Масариком, який між іншим заявив: „Для европейського мира є дві головні небезпеки, польський коридор і Мадярщина. Німеччина ніколи не згодиться на те, щоби Східня Прусія постійно була від неї відірвана. Щодо Мадярщини, то її агресивна політика також загрожує мирові".

Буденний проти ДПУ.

В останіх часах ДПУ арештувало богато осіб вищого командного складу червоної армії. Це обурило Буденного і він на військових зборах заявив: „Ті чекісти не мають нічого до роботи і з нудьги видумують усякі змови, контрреволюційні організації та арештують невинних людей! З тим треба скінчити!" Ці слова Буденного найшли в СРСР широкий відгомін і спричинили конфлікт цього генералісімуса із ДПУ.

Складайте жертви на оселю українських робітників пера в Ямнім!

Гітлерівці бють комуністів.

В німецькім місті Берегріна підчас віча націоналних соціялістів прихильники Гітлєра вчинили на комуністів погром і ранили майже 50 осіб; гітлерівців було ранених тільки 4 особи.

НОВИНКИ

— **Конфіската „Діла".** Вчорашнє (217) число „Діла" сконфісковане: за точку „б" другої резолюції у комунікаті центральних комітетів трьох українських партій, що був видрукований на передовому місці; за два речення в статейці під написом „Арешти й ревізії в Белзчині" (стор. 3); за опис подій у Чернелеві Руськім, Ходачкові Малім і в Гранках-Кутах у Тернопільщині; за опис подій у селі Швейкові (пов. Підгайці) — все на 3-тій сторінці; і накінець за новинку п. н. „Відносини в Тернополі". Це 12-та з черги конфіската „Діла" в цьому році.

— **З технічних причин** ми приневолені, на жаль, перервати на це одно число продовження „Отвертого листа" В. Липинського п. н. „Розкол серед гетьманців". В найближчому числі послідує дальша частина того листа.

— **Ревізія в семинарії СС. Василіянок у Львові.** У звязку з ліквідацією „Пласту" дня 28. IX. поліція перевела ревізію в приватній учит. семинарії у Львові при вул. Потоцького. Крім того переведено особисту ревізію в учениці тієї семинарії Марії Трусевичівної. Не найдено нічого.

— **Гостре стріляння.** В днях 1, 2, 4, 9, 11, 13, 15, 18, 20, 22, 23, 25, 27, 29. та 30 жовтня на військовій стрільниці на Замарстинові відбудуться вправи в гострім стрілянні і в тих днях площу стрільниці треба для власної безпеки оминати.

— **Родинна трагедія в Стоянові.** Дня 22. вересня станув перед судом присяглих у Львові молодий господар Іван Батюк зі Стоянова обвинувачений в намаганім убивстві свого батька Михайла. А що вже в часі слідства і на першій розправі 4. червня ц. р. зраджував обвинувачений певні признаки ненормальности, то його оборонець д-р Лев Ганкевич поставив внесення розслідити його умовий стан. Трибунал допустив внесення. На розправі дня 22. вересня знатоки д-р Маньковський і д-р Літинський видали парере, що обвинувачений є цілком умово здоровий і відповідає за свій вчинок. Присяглі однак 6 голосами потвердили вину Батюка а Трибунал видав увільняючий присуд. Дня 29. вересня ц. р. дістав оборонець повідомлення, від жінки, що звільнений Іван Батюк по повороті до дому заховувався дальше ненормально п. м. відрізав собі бритвою горло.

— **Влом до маг. каси у Величці.** Вломники розбили касу магістрату у Величці та забрали 330 зол. Слідство виявило, що вони закралися до бюра підчас урядування.

— **„Стшельци" постріляли телеграфіста.** „Газета Варшавска" подає, що підчас подорожі „стшельцуф" на зїзд до Торуня на стації Кутна із воза впало кілька крісових стрілів. Одна куля пробила шибу стаційного будинку і смертельно поранила телеграфіста Антона Моравського, який якраз стояв при телеграфічнім апараті і надавав телеграму про відїзд транспорту „стшельцуф" зі стації. Раненого Моравського відвезено до лічниці в Кутні, де він бореться зі смертю. Поліція затримала поїзд і хотіла почати слідство, але „стшельци" загрозили, що будуть стріляти сальвами до поліції і поїзд рушив далі в дорогу до Торуня. У Влоцлавку затримано поїзд ще раз, але „стшельци" приняли таку грізну поставу, що безрадна поліція пустила поїзд далі.

— **Репін ще раз помер.** Про славного маляря Ілію Репіна преса писала недавно, що він помер, відтак відкликала цю новинку, повідомляючи, що Репін зовсім здоровий і малює собі далі образи. Тепер ПАТ подає знову, що Репін помер в однім селі під Гельсінгфорсом.

— **Смерть Леопольда Баварського.** В палаті Ляйхтенбергів під Мюнхеном помер у 85 році життя князь Леопольд Баварський. Він був сином регента Баварії, як молодий кадет брав участь у війні 1870 року і в битві під Седаном був ранений. В р. 1915 його іменовано командантом німецької східної армії, що боролась проти Росії. Здобувши Варшаву, князь Леопольд Баварський із тріюмфом віхав до столиці Польщі. Деякий час його імя засланяло навіть імя Гінденбурга. Померший князь був жонатий із найстаршою сестрою цісаря Франц Йосифа І. Гізелею. Його найстарший син Георг, по програній війні 1918 р. покинув армію і вступив до монастиря в Інсбруку.

— **Проект зміни протестантської літургії.** Гурток слухачів теольогічного факультету в Льозані під доглядом кількох професорів опрацьовує дуже цікавий проект протестантської служби Божої. Проект цей узяв за підвалину давні літургії ап. Якова та коптську Св. Васи-

ШОВКИ та ВОВНИ
англійські і французькі на плащі, костюми і сукні на осінний і зимовий сезон уже надійшли. — Ціни дуже низькі.
Д. М. ФАЙЛЬ площа Марійська 6 7 і Казимирівська 31.

зів, що були уживані в перші віки християнства в Східній Церкві. Нова протестантська літургія уділює вірним участь в богослуженні через спільні відповіді на прохання і молитви свого пастора-священика, подає старі, досі не уживані в протестантизмі, церковні мотиви для виконання на органах і для гуртового співу вірних. Нарешті уводить у практику деякі молитви уживані в католицькій Церкві, а навіть деякий ритуал та обрядовости церковні. Загалом проєкт цей має бажанням надати протестантській відправі більше краси і містичного значіння. Зрештою автори бажають в обрядовости ... кальвінізм евангелицький до лютеранізму а тим і до Православної Церкви, беручи зразок старо-католицьку і українську православну відправу Служби Божої. Одначе проєкт цей зустрів досить негативне відношення деяких церковних кальвінських чинників.

— **Підозріла експльозія у Франції.** У магазині муніції в Лівевіль у Франції була експльозія: вилетіло в повітря 27.000 гранатів, 400 скринь ...ової муніції і 400 шрапнелів. Згинуло тільки 2 вояки, що стояли на сторожі. Є підозріння, що арсенал висадили в повітря комуністи.

— **Чи є загробове життя?** Льондонське товариство спіритистів розіслало визначним вченим і письменникам анкету із питанням: „Чи вірите в загробове життя" і дістало між іншим такі відповіди: письменник Вельс пише: „Не вірю в загробове життя, а тим менше в свідоме. Але я тим не журюся, бо грецький фільософ сказав: „Коли я живу, то нема смерти, колиж прийде смерть, то мене не буде". Отже яке мені діло до справи загробового життя?" Генрик Барбісс відповідає: „Ані розум, ані досліди ні досвід не дав нам досі доказу, що загробовий світ істнує і що ми живем, коли наше тіло помре. Тільки тоді повірю в загробове життя, коли докажете мені, що розум людини, досвід і наука — це помилка". Тома Едісон дає таку відповідь: „Віра в посмертне життя є моя улюблена віра. Віра в загробовий світ це не тільки плід наших бажань, але і льоґічна вимога. В природі не гине і атом, енерґія є вічна, без причини не діється нічого, тож як міг би згинути без сліду такий чарівний феномен, як душа людини? Смерть, це тільки двері, якими виходимо із цього світу і входимо до іншого; смерть не тільки кінець, але і початок нового життя". Безнадійно скептичну відповідь дав Люї де Роберт: „По смерти не може бути ніякого життя. Людина для природи є нічим. Колиб людина в природі була чимсь бодай трошки більшим як ніщо, то природа не допустила би до того, щоби в р. 1914—1918 на війні вбито 10 міліонів людей".

— **Італійським жінкам не вільно курити.** Мусоліні, бажаючи зреформувати ціле життя нації, не тільки заборонив жінкам носити короткі сукні і декольте, але і курити. На днях у Медіолянї славна італійська артистка Марія Алесандрі сиділа в каварні і закурила собі папіроску. Це побачив поліціянт, арештував її і артистка заплатила 200 лірів кари за нарушення закону, який забороняє жінкам курити.

— **Утік з трумни.** В естонськім місті Нарва мешкав настройник фортепянів Адо, старий кавалер, який любив на світі тільки дві річи: фортепяни — і алькоголь. Цілий день він бігав строїти чужі фортепяни, вечорами грав на своїм фортепяні, потім йшов до сусідного шиночку випити з товаришами і так жив собі помаленьку. Але одного вечора його товариші чекали на Адa в шинку і не могли діждатись. Кількох з них пішло до дому приятеля, щоби витягнути його на забаву та застали старого кавалера Ада мертвого, схиленого на фортепян. Всі здивувались, бо Адо був здоровий, як дуб, мав завжди гумор і можна було сподіватись, що він скорше вжениться ніж умре. По місті пішла чутка, що пиячка Адо попив собі забагато і з перепою помер наглою смертю. Як чоловік помер, то не лишається нічого тільки похоронити його і приятелі купили трумну та влаштували скромний похорон. На щастя чи на нещастя, у хвилині, коли трумну несли на плечах до гори, а приятелі плакали, що втратили одного аматора чарки і забав, один із караванирів зашпотався на камінь, упав, а дешевенька шкляна трумна скотилась на каміння і розбилась зовсім. Коли трумна розібється, то ще не таке велике нещастя: можна купити другу і похоронити небіщика як Бог приказав, але тут сталося чудо: „небіщик" Адо упавши з трумною на каміння, збудився із летаргу і відразу від удару прочуняв так, що схопився на рівні ноги, почав лаяти товаришів, що вони його без потреби везуть на цвинтар замість до шинку і в крайнім зденервуванню вдарив навіть одного приятеля в лице. Але небіщикам треба вибачити і таку нетактовність, тому врадувані товариші просто з цвинтаря забрали Ада до шинку і там відсвяткували його воскресення.

— **Забогато жінок.** Статистика виказує, що в Европі є майже 12 міліонів жінок більше як мущин. В самій Німеччині жіночий пол начислює майже міліон більше від мужеського, так само в Італії і СРСР. Найбільше жінок процентово до мущин має Португалія, де в самій Лізбоні є 200.000 жінок більше як мущин. В Туреччині є 491 тисяч жінок більше як мущин. Тільки в Англії більшість жінок дуже незначна, бо на 1000 мущин припадає 1007 жінок.

— **Умираємо із голоду!** Із СРСР приїхав до польської стації в Стовпцях поїзд із транспортом риб. Цей транспорт вислав большовицький „Внешторг" для великої торгівлі рибою у Варшаві. Коли вози розвантажено, заприміченo на одному возі величезний напис крейдою: „Вам рибу посилаєм, самі з голоду вмираєм". Якийсь дотепний горожанин СРСР помістив цей напис, щоби дати світові знати, як йому живеться в Радянщині. Представник „Внешторгу" у Стовпцях почав у тій справі слідство.

— **Здоровля населення СРСР** „Рабочая Москва" пише, що в Москві і Ленінграді 30 проц. робітників хорі на сухоти і що серед міського населення у страшних розмірах поширені нервові недуги, а саме як наслідок горожанської війни.

— **Нові листи Ібзена.** В Копенгазі вишукано два досі невідомі листи Генрика Ібзена, адресовані до його шкільного товариша Клюбіена, адвоката в Копенгазі. Листи писані з Риму в 1865 і 1866 р. У листах нарікає Ібзен на самоту і на перешкоди в його творчости та описує своє життя в Римі.

Чи істнують українські фільми?

Париж, вересень.

У свій час „Діло" помістило допис із Парижа про російську фільму, що там іде від місяців п. з. „Татари". Як поглянете на фотографії, зі здивуванням зауважите козаків з оселедцями, Січ, татарський ясир... Це фільма „ВУФКУ" — „Тарас Трясило"!

Яким чином ця фільма перевернулася в російську? Хто мав інтерес дати цій національній фільмі гермафродитну назву „Татари"?

Ваш випадковий кореспондент рішив цю справу розслідити. Заглянув до головної французької фірми, що постачає цю фільму й щож він дізнався? Цю радянську фільму, продукції „ВУФКУ" продало тутешнє радянське торговельне представництво і само дало цю назву „Російська фільма". Це вже гарне, але далі ще краще. Директор французької фірми, хоч як мало знає Україну, але комерційним нюхом відчув, що „Козак" „Юкрен", куди більш цікаві будуть для публики й звернув на це увагу радянського представництва, але на це дістав катеґоричну відповідь, що „не треба допомогати українському сепаратизмові" (!).

Ваш кореспондент занявся цією справою і виявилося, що цей нечуваний вибрик не є якимсь випадковим явищем, а цілком конкретною послідовною політикою, яку веде російське радянське кіно, поборюючи за кордоном українське радянське кіно.

Кілька років був тут представником „ВУФКУ" молодий, але знаний український режісер Деслав. Та ось вже більше року як приїхав до Парижа якийсь добродій з Берліна, російський жид, як представник „Совкіно" (російське радянське кіно), відібрав від п. Деслава його уповноваження, бо „жадних сепаратних виступів „ВУФКУ" не може бути"...

Деслав писав до Харкова. Жадної відповіди. „ВУФКУ" не хоче, чи краще не може нічого зробити.

Був тут недавно відомий талановитий майстер з України Довженко, але до нього приставили якогось чекіста й крім комуністів з „Юманіте", бідолашний Довженко нікого не бачив. Значіння подорожі його для пропаганди українського кіна зведено до зера.

Ось чому Січ і Козаки й Тарас Трясило наразі змосковщилися.

Про це навіть чорносотенець Василь Шульгін не міг мріяти... Л. І.

БІЛЯНС
за діловий рік 1929
італійської акційної спілки
„Assicurazioni Generali Trieste".

Звіт Управи Товариства „Assicurazioni Generali Trieste" за девядесять осьмий діловий рік, доказує ще раз, що здорові підвалини підприємства оперті на праві 100-літньої діяльности, зуміли побороти успішно тяжкі труднощі, звязані з кризою 1929 р.

Люта зима уступила весні, яка ворожила надії багатого врожаю, одначе багаті врожаї причинилися лише до діймаючої знижки цін на збіжжя і не принесли передбачуваних користей рільникам. Нагальний крах американського грошевого ринку відбився на цілім світі і силою факту рівнож досяг у деякій мірі Товариства Assicurazioni Generali Trieste, яке обіймає своєю діяльністю безпосередньо чи посередньо цілий світ.

Одначе завдяки тому, що Товариство Assicurazioni Generali Trieste є тепер не лише інституцією, яка веде свої власні інтереси у всіх ділянках обезпечень, але зосереджує в собі також велике число інших обезпеченевих товариств, получених з ним або в формі концерну, або цілковито приналежних до нього, які своєю діяльністю обіймають цілий світ — творить воно одну могучу будівлю, об яку розбиваються хвилі навіть найсильніших господарських криз.

Ця експанзія, це широке розгалуження і узгіднення системи праці, якої провідною думкою є розважливість і обережність, здійснює в організаційній і фінансовій царині ідею, яка є підвалиною найбільше зразкового обезпеченевого товариства, себто розкладення риска на якнайширшу підставу, в можливо в найбільшій скількости країв світа, причім не лише риска обезпеченевого, але й риска льокати і інвестиції капіталу.

Ця система є одною з головних причин, що некорисні господарські умовини 1929 р. не здержали росту підприємства, бо в товаристві з такою міжнародньою експанзією як Assicurazioni Generali Trieste, відємні наслідки кризи в поодиноких краях вирівнюються автоматично завдяки зискам осягненим у краях ліпшої коньюнктури.

Треба завважити, що на стан посідання Товариства складаються вальори в ріжних валютах світа, здебільша в долярах, фунтах, швайцарських франках і т. д. Склад білянсу, вимагає очевидно перечислення всіх позицій в італійських лірах по курсі дня.

Для орієнтації щодо вислідів діяльности Товариства за 1929 рік наводимо такі числа:

Маєтковий стан Товариства.

Гарантійні фонди Товариства на день 31. грудня 1929 р. 1 міліярд 316 міліонів лірів, або 613,519.000 зол. — з яких більшу часть (844 міліонів) складають першорядні вартостеві папері в ріжних валютах та власні доми Товариства великої вартости, приняті білянсово в значній більшости нижче теперішної ціни. На резерву премій з життевих обезпечень припадає з тих фондів 924 міліонів лірів, що в порівнанні з минулим роком дає приріст понад 100 міліонів лірів.

Перебіг обезпеченевих операцій.

Життевий відділ виказує у звітовому році вплив премій у висоті 266 міл. лірів (зол. 124 міліонів) та дохід з льокат капіталів 47 міліонів лірів (зол. 21,911,400·—).

Обезпечення на життя, які є в силі на день 31. грудня 1929 р. осягнули імпозантне число 5 міліярдів 761 міліонів лірів (золотих 2,685,778.820·—).

У предметовім відділі, що обіймає обезпечення транспортові, огневі, від крадіжи і інші, вплив премій виніс 337 міліонів лірів (зол. 157,109.400) причім на резерви премій з цих обезпечень списано 136 міліонів лірів (зол. 63,403.200·—).

Загальний зиск за діловий рік 1929 лірів 30,062.302·54.

Для характеристики здорової, солідної підстави Товариства треба надмінити, що на забезпечення риска життевих і річевих обнятих Товариством, служать не лише технічні резерви, диспоновані в поодиноких краях, згідно з обовязуючими припасами, але й цілий полишений великий вільний маєток Товариства.

Технічні резерви, диспоновані в Польщі сягають тепер до суми 7 міліонів зол. 649

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 30. вересня н. м. масло бльокове 3·80 зол., масло солене експортове 4·00 зол., масло гуртом 4·20—4·40 зол., детайлічно 4·60—4·80 зол., літра молока 0·29 сотиків; літра сметани 1·50 зол., копа яєць 10·30 зол.

Театри.

Великий міський театр

Середа, 1. жовтня, год. 7·30 веч. „Травіята“ Верді.

Четвер, 2. жовтня, год. 7·30 вечором „Селянська лицарськість“ і „Паяци“.

Театр Ріжнородностей (в Нар. Домі):

Щодня „Хоробрий вояк Швейк“.

Малий міський театр:

Щодня „Екзотична кузинка“, комедія Верненіля.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма: Співець джезбенду (з Ол Джолсоном).

КАСИНО: Звукова фільма: Ревія Голівуду.

КОЛЬОСЕИ: Нечинне.

КОПЕРНИК: Звукова фільма: „Упавший янгол“. Відступник“.

ЛЕВ: Звукова фільма „Ріо-Ріта“.

МАГУСЕНЬКИ: Звукова фільма: Упавший янгол. Відступник.

ОАЗА: Дівчина з Каїро.

ПАЛЯС: Звукова фільма: Остання сотня (з Конр. Файтом).

ПАН: Людина сміху.

ПАСАЖ: Пат і Паташон серед людоїдів і звукові додатки.

ПРОМІНЬ: Перестерігаю.

ХИМЕРА: Оазиа.

СІНЛЕВС: Діеві моряков. Зная Зори (Фербенкс).

ФІЛЬМОРІЯНА: Заборонений овоч.

УТІХА: Легіон засуджених.

Програма радіо.

Четвер 2. Х. 1930.

Варшава (1411,7) 12·35 Грамоф. плити. **Гельсінгфорс** (221,3) 19·00 Спів. **Льондон** (356,3) 13·00 Музика. **Берлін** (419) 19·40 Хор. **Харків** (426) 16·00 Концерт. **Стокгольм** (435,8) 20·05 Солісти. **Рим** (441,2) 13·30 Легка музика. **Прага** (486,2) 19·35 Концерт. **Відень** (516,3) 19·35 Капеля Гайгера. **Будапешт** (550,5) 16·00 Мадярські пісні. **Париж** (1724,1) 16·45 Концерт. **Ленінград** (1000) 17·30 Концерт.

ПОТРЕБУЮ негайно до 2-ох хлопчиків (5 і 7 літ) здорової, совісної та загідної вдачі панночки, українки. Іванна Кравпичева, дружина судді, Яворів біля Львова. 654 1—2

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Репертуар Нового Українського Театру дир. П. Карабіневича 633

Дрогобич.
 2. Х. Танець Венери
 3. Х. Шукаю мужа.
Борислав.
 4. Х. Танець Венери.
Перемишль.
 5. Х. Танець Венери.

Ювилейне Торжество в честь Їх Екс. Митрополита Андрея Шептицького, яке мало відбутися в Золочеві в неділю дня 5. жовтня 1930 р. не відбудеться — За Комітет: о. Д-р Юрик.

В дешевій бурсі ім. Ів. Франка в Яворові є ще кілька місць вільних для учнів місцевої гімназії „Рідної Школи“ з правом прилюдности. — Управа.

Виділ Т-ва „Прихильники Освіти“ горячо опин дякує за ідейну жертву труду і часу всім ВП. Паням, які своєю громадянською співпрацею і горячою піддержкою причинились до морального і матеріяльного успіху збірки в „дні українського студента“, переводячи збірку в місті Львові; зокрема висказує свою глубоку вдячність тим ВП. Паням, які збіркою безпосередньо заінтересувались, дали почин до її підготовки та її переведення. Виділ почувається до милого обовязку подякувати всім щедрим, безіменним жертводавцям, а особливо Хвальній Управі й ВП. Урядовцям „Земельного Банку“ за доказ зрозуміння відповідальних завдань Т-ва. У Львові, 27. вересня 1930. — За Виділ: **В. Децикевич** голова. **Д-р Гижа** секретар. 637

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ТОЛОЧУ ДЕСЕНІ на оксамітах і на плюшевих плащах навіть старих, знищених; відсвіжую, чищу, переробляю. **Волинська**, Львів, Собіського 12, тел. 17-01. 232а 15-?

ВІДНАЙМУ умебльовану кімнату вул. Куркова 14, правий партер. 632 3-3

БИЖУТЕРІЮ ЗОЛОТІ і СРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку на рати від десятків літ у цілім краю знана фірма **Іван Зельтенрайх**, Львів пл. Марійська ч. 5 Купую брилянти, золото, срібло, плачу найвищі ціни. 437

КІМНАТА меблювана фронтова вул. Виспянського ч. 31 до винайму зол. 90. 641 1—3

УКІНЧЕНА семинаристка візьме на сезон лекцію до всеадних шкіл. — Зголошення слати під „Надія“ — Заліщики. 639 2—2

ДО ВИНАЙМУ негайно умебльована кімната на І. поверсі з комфортом. Відомість Кооп. „Власна Хата“, Генівга 3. 652 1—2

ДВІ УМЕБЛЬОВАНІ кімнати з уживанням кухні відпайму. Адм. „Сокальщині“. 651

УНЕВАЖНЮЮ згублену військову книжочку видану П. К. У. в Бучачі Івако Гах (Gach) 1890 р. 648 1—2

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціяліст недуг легенів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Листопада 30.

4256 Пересвітлення рентгеном.

Дентист - Стоматольог

Д-р мед. Чайковська-Ляхова Ольга

лікар заграничних клінік

орд. від 8—12 і 14—18 год., неділі і свята 10—12. **ЛЬВІВ, вул. ЛЬВА САПІГИ ч. 9.**
408 20-?

АДВОКАТ

Антін Евген Файгель

отворив адвокатську канцелярію

в Заболотові.
653

Лекції **руханки гігієнічно-ритмічної** найновішою методою уділяє **ОКСАНА СУХОВЕРСЬКА вул. Зелена ч. 71.** Для дітей вівторок і четвер год. 4—5, для пань понеділок год. 7—8, пятниця від ..—19. 629 2—3

Запрошення.

По думці статті 6 статуту емеритального фонду для членів под. міського Театру у Львові, запрошую дальших членів міських Театрів, а саме: артистів, членів хору, балету і оркестри, інспектора сцени, маляра-декоратора і перукаря, на збори, з метою вибрати 2 делегатів з поміж дальших членів до Відпочинкової Комісії, які відбудуться дня 15. жовтня, себто в середу 1930 р. в год. 5-тій (17) попол. в салі проб Великого Театру.

Львів, дня 25. вересня 1930 р.

Фр. ІЖИК в. р.

642 2—3 **Віцепрезидент міста Львова.**

Лічничі зела на підставі приписів славних лікарів, проти недуг жолудка, кишок, легенів, нервів, печінки, нирок, кістра, геморойдів, упадків, обструкції, жовчевих каменів, кашлю, астми, блідниці, склерози, артретизму, ревматизму і т. п. — Жадати безплатно поучаючої брошури. Адрес: **Liszki** — Аптика. 453 2-8

Меблі ріжного рода, можна найкорисніше купити у відомій фірмі **„Doroteum“. Льва Сапіги 34.** Тел. 15—01. **Догідні умови.** 2361 15—?

Італійська Акційна Спілка Загальне Обезпечення в Триєсті.

Assicurazioni Generali Trieste

Білянс маєтковий Центральної Дирекції в Триєсті на день 31-го грудня 1929 р.

Чинний стан

	Ліри Біл. А. Обезп. шкід	Ліри Біл. Б. Обезп. життєве	Ліри РАЗОМ
1. Готівка в Дирекціях і Філіях	4 567 159,41	1 399 686,23	5 966 845,64
2. Диспозиційні належитости в Банках і інших заведеннях	12 488 013,03	115 162 872,93	127 650 885,96
3. Нерухомости		246 674 458,—	246 674 458,—
4. Вартостеві папери	318 944 204,38	525 357 528,77	844 301 733,15
5. Векслі в портфелю	5 578 333,32		5 578 333,32
6. Гіпотечні позички	271 018,51	22 093 606,79	22 364 625,30
7. Позички під застав власних жит. поліс		90 267 641,48	90 267 641,48
8. Належит. у реасекур.:			
а) біжучий рахунок	15 967 129,57	6 323 240,05	22 290 369,62
б) депозит в готівці	18 874 153,59	34 690 026,04	53 564 179,63
9. Сальда в Агенціях і Філіях	28 477 103,66	45 486 238,72	73 963 342,38
10. Сальдо р-ку біж. Біл. А.		30 822 164,—	30 822 164,—
11. Ріжні довжники	29 198 854,60	2 915 103,13	32 113 957,73
12. Депозити як гарантія і кавції	33 497 919,66	29 307 501,25	62 805 420,91
13. Бюр. рухом. (відпис).			
	467 863 890,03	1 150 500 066,99	1 618 363 957,02

Довжний стан

	Ліри Біл. А. Обезп. шкід	Ліри Біл. Б. Обезп. життєве	Ліри РАЗОМ
1. Основний капітал (повно-вплачений)	30 000 000,—	30 000 000,—	60 000 000,—
2. Резерви на зиски	48 803 976,42	5 121 167,46	53 925 143,88
3. Резерви на курсові ріжниці	30 257 976,02	43 783 206,80	74 041 182,82
4. Резерви на нерухомости		58 679 144,97	58 679 144,97
5. а) Резерва премій (після відрахування реасекураційних паїв)	86 753 699,02	840 130 342,31	926 884 041,33
б) перенесення премій (після відрахов. реасекур. паїв)		69 788 362,71	69 788 362,71
6. Резерва на невиплачені шкоди (після відрах. реасекур паїв)	49 727 669,76	14 283 735,46	64 011 405,22
7. Фонди дивід. обезп. на життя з паями в зисках		4 463 868,42	4 463 868,42
8. Каса провізорности для урядовців	38 432 166,84		38 432 166,84
9. Належитість реасекур.			
а) біжучий рах.	19 943 128,78	3 935 132,77	23 878 261,55
б) депозит у готівці	52 997 800,61	5 406 777,27	58 404 577,88
10. Сальда в Агенціях і Філіях	9 084 693,22	1 292 000,95	10 376 694,18
11. Сальдо р-ку біжуч. Біл. Б.	30 822 164,—		30 822 164,—
12. Ріжні вірителі	11 088 470,31	168 449,46	11 258 919,77
13. Депозити як гарантії і кавції	33 497 919,66	29 307 501,25	62 805 420,91
14. а) перенесення зиску з р. б. (Біл. А.) 858 599,08; б) зиск з біж. року 24 703 626,31	25 562 225,39	4 500 077,15	30 062 302,54
	467 863 890,03	1 150 500 066,99	1 618 363 957,02

Рахунок зисків і страт Центральної Дирекції в Триєсті за рік 1929

Зиски

	Ліри Біл. А. Обезп. шкід	Ліри Біл. Б. Обезп. життєве	Ліри РАЗОМ
1. Перенесення резерв з минул. р.:			
а) резерви преміїні	83 132 550,05	741 523 791,41	824 656 341,46
б) перенесення премійні		62 529 546,84	62 529 546,84
в) резерва на шкоди неуправильнені	50 507 427,28	12 739 237,01	63 246 664,29
	133 639 977,33	816 792 575,26	950 432 552,59
Вирівнання курсів	689 466,69	18 612 994,40	19 302 461,09
	132 950 510,64	798 179 580,86	931 130 091,50
2. Вплив премій (по потрученню сторна)	337 375 490,27	266 053 412,17	603 428 902,44
3. Інші приходи	20 646 723,19	47 372 804,11	68 019 527,30
4. Дохід з льокати капіталу	31 645 935,73	10 122 398,49	41 768 334,22
	522 618 659,82	1 121 728 195,63	1 644 346 855,46

Страти

	Ліри Біл. А. Обезп. шкід	Ліри Біл. Б. Обезп. життєве	Ліри РАЗОМ
1. Премії реасекурантів	197 532 329,69	54 478 450,55	252 010 780,24
2. Виплати шкід платних капіталів і рент (по потр. уділ. реасек.)	81 511 570,20	55 181 068,24	176 692 638,47
3. Виплати за відкуп. життєві пол. (по потр. уділ. реасекур.)		22 567 312,48	22 567 312,48
4. Кошти адмін., податки, лікарські гонорари та провізії	75 199 575,94	59 773 376,89	134 927 952,83
5. Інші видатки	7 190 188,88	1 025 467,84	8 215 656,72
6. Стан резерв з кінцем звітового року:			
а) премійні резерви (по потр. уділ. реасекур.)	86 753 699,02	840 130 342,31	926 884 041,33
б) перенесення премії		69 788 362,71	69 788 362,71
в) резерви на шкоди неуправильнені (після відчислення паїв реасекур.)	49 727 669,76	14 283 735,46	64 011 405,22
7. Зиск	24 703 626,31	4 500 077,15	29 203 703,46
	522 618 659,82	1 121 728 195,63	1 644 346 855,46

За редакцію відповідає **Олександер Костик**. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Видавничої Спілки „Діло“, Львів, Ринок ч. 10.